

Marcel Pich: «He buscat les cançons que em feien sentir millor i fugir de la convencionalitat»

L'artista de Manacor presenta un vinil amb nou cançons de Guillem d'Efak gravades en directe a l'Alguer

Marcel Pich | Arxiu

Marcel Pich és un home inquiet. Al món de la música ja l'hem vist encapçalar **Taverners**, crear en companyia de **Miquel Brunet** el gran espectacle *Apoptosi* i cantar **Guillem d'Efak**, entre altres projectes. Precisament, són les cançons del poeta i cantautor manacorí les que omplen el seu darrer disc, *Marcel Pich canta Guillem d'Efak (En directe a l'Alguer)* (Sota la Palmera, 2022); un disc que ha agafat per sorpresa fins i tot al seu creador.

Ja feia temps que cantaves Guillem d'Efak.

Sí. Entre el 2014 i el 2016 vaig fer una trentena de concerts d'homenatge a **Guillem d'Efak** jo tot sol. Quan va fer 25 anys de la seva mort, el BarnaSants em va demanar de recuperar aquell repertori. Em vaig mostrar un poquet reticent perquè no em feia ganes de tornar a fer el mateix, així que ho vaig refer tot. Hem fet concerts a València, Barcelona, Maó, L'Alguer i ara fa poc a Manacor. El cas és que quan es va acabar el concert de l'Alguer, en **Marc Serrats** em va dir que l'havien gravat. Ens el vam escoltar i ens va agradar com sonava? I l'hem publicat. Aquest disc no estava gens previst, és fruit de la casualitat.

Dius que has refet l'espectacle que feies entre el 2014 i el 16. Quines diferències hi ha?

Els anys passen i el vaig actualitzar. En el seu moment, jo ja havia reinterpretat i reinstrumentalitzat les cançons, passant de l'orquestració que duia a només guitarra espanyola i veu. Ara ho he fet amb guitarra elèctrica. El resultat és més íntim, més blues. No ho podem encasellar estilísticament com a blues, però sí que el concepte és de blues. Per sonoritat i per estètica.

Hi ha poquetes cançons?

N'hi ha nou. Era un concert de tres artistes i teníem 40 minuts cadascun. Però és la durada ideal per poder-lo treure en vinil. I és que aquest disc només estarà disponible en vinil i a les xarxes. És un vinil molt treballat, un senyor vinil: amb doble portada, amb textos? M'agrada afavorir el format físic. Un vinil com aquest és per donar valor a l'escolta lenta i amb tranquil·litat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kZ7N2utTb3Q>

La selecció de cançons és molt curiosa. N'hi ha de molt conegudes, per exemple "Cançó de Son Coletes" i de molt desconegudes, com "Ave Maria de Robines".

Sí. Fixa't que hi falten cançons molt conegudes com el "Blues en sol"? Tenia una quinzena de cançons adaptades i vaig anar triant aquelles amb què em sentia més còmode cantant-les. Quan un versiona un artista, i més quan és un artista amb molta personalitat com **Guillem d'Efak**, no té sentit fer una imitació. He buscat les cançons que em feien sentir millor. A més, també volia fugir de la convencionalitat. Per mi, "Inventari de tardor", que és una peça molt poc coneguda, és increïblement bona. Es tractava de reivindicar petites joies del seu cançoner que han quedat ocultes. Normalment, el directe dura una hora, cosa que vol dir que falten quatre cançons que aquell dia no vam fer.

A la "Cançó de Son Coletes" has afegit un final que no és a la cançó, però que Guillem d'Efak va suggerir anys més tard.

Exacte. Amb **Taverners** havíem fet el final nou i ara canto els dos finals. **Guillem d'Efak** havia cantat que *"demana a déu que el poble no tingui mai més tirans, i que mai més hi hagi guerres, ni lluites entre germans"*. Anys més tard va reescriure: *"demana a déu que el poble no tingui mai més tirans i si hi torna a haver guerra la guanyem els catalans"*. A banda d'això, he fet altres aclucades d'ull en altres cançons. A la "Cançó per a les dones", que parla de la Guerra dels Tres Anys, hi ha un fragment de "La llorona", que per mi connecta amb l'exili català a Mèxic. I en altres cançons hi ha sons ambientals com les campanes de l'Alguer, gavines, falzies?

Guillem d'Efak a l'Alguer és una reivindicació pràctica dels Països Catalans.

I tant! És un disc pensat a Manacor, gravat a l'Alguer, mesclat a Solsona, editat a Manresa, dissenyat a Lleida i fabricat a Castelló. Més Països Catalans no pot ser!

Guillem d'Efak Foto: Arxiu